

عنوان مقاله:

نقش احساس تنهایی و درماندگی روان شناختی در پیش بینی رفتارهای آسیب به خود در دختران فراری

محل انتشار:

مجله روانشناسی اجتماعی، دوره 11، شماره 70 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

سمیه صباغی رنای - دانشجوی دکتری روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوراسگان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

دوره نوجوانی از حساس ترین و سرنوشت سازترین مراحل زندگی فرد و دوره ی گذر از کودکی به بلوغ و بزرگسالی است. نوجوانی دوره ای سرشار از تغییرات و چالش ها است، که با آگاهی افراد در این دوره می توان زمینه پیشرفت را ایجاد کرد و چالش ها را به فرصت بهینه برای پیشرفت تبدیل کرد. هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش احساس تنهایی و درماندگی روان شناختی در پیش بینی رفتارهای آسیب به خود در دختران نوجوان فراری بود. این پژوهش به لحاظ روش توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش دختران مراجعه کننده به اورژانس اجتماعی شهر اصفهان در نیمه نخست سال ۱۴۰۲ بودند و تعداد ۹۵ نفر به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه آسیب به خود (سانسون، و پدرمن و سانسو، ۱۹۹۸)، پرسشنامه احساس تنهایی اجتماعی عاطفی بزرگسالان (دینوماسو، بران و بست، ۲۰۰۴) که شامل ۳ زیر مقیاس (تنهایی خانوادگی، تنهایی رمانتیک، تنهایی اجتماعی)، پرسشنامه درماندگی روانشناختی (لاویباند و لاویباند، ۱۹۹۵) که شامل ۳ زیر مقیاس (اضطراب، افسردگی، استرس) بود. یافته ها: به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون همزمان استفاده شد. در این مطالعه میانگین سن شرکت کنندگان ۹۵/۱۵ و انحراف معیار ۴/۱ بود. یافته ها نشان داد که احساس تنهایی و درماندگی روانشناختی با رفتارهای آسیب به خود رابطه مثبت و معنادار دارد. ($P < 0/05$) نتایج نشان داد که اختلالاتی روانی از جمله اضطراب، افسردگی و استرس که در حال حاضر بسیار شایع شده است در نوجوان باعث رفتارهای خودجرحی و آسیب به خود شود از طرفی احساس تنهایی و مخصوصا تنهایی خانوادگی و اجتماعی می تواند باعث اقدام به رفتارهای خود آسیب رسان در نوجوانان باشد به طوری که نوجوانان پس از خودجرحی احساس آرامش می کنند.

کلمات کلیدی:

رفتارهای آسیب به خود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2056812>

